

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om upphävande av lagen om emigrantförmedling

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om emigrantförmedling upphävs.

Propositionen ansluter sig till avtalet om

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet). Avsikten är att lagen skall träda i kraft samtidigt som EES-avtalet.

MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna

1.1. EG-rådets förordning (EEG) nr 1612/68 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen

Förordningen om arbetskraftens fria rörlighet ingår i den bilaga V som nämns i artikel 28 i EES-avtalet.

Förordningen om arbetskraftens fria rörlighet innehåller bestämmelser om förverkligande av fri rörlighet för arbetskraften. Avsikten är att avskaffa all slags diskriminering som bygger på medborgarskap. Av artikel 5 i förordningen följer dessutom att en medborgare inom EES-området har rätt att av en annan medlemsstat få samma hjälp som arbetsförmedlingsmyndigheten i den nämnda staten ger den egna statens medborgare. Artikeln och avgörandep Praxis för EG:s domstol, i synnerhet fallet 292/89 (Antonissen) och 316/85 (Lebon) förutsätter att arbetsförmedlingservice står till förfogande för medborgarna i områdets medlemsstater även i andra medlemsstater oberoende av arbetsökandens boningsort. Enligt artikeln och avgörandep Praxis för EG:s domstol erhåller en person rätt att få service till vilken anknäver sociala förmåner först då personen har arbetstagarstatus i nämnda land. En person får arbetstagarstatus genom att ingå ett arbetsavtal.

1.2. Lagen om emigrantförmedling

Lagen om emigrantförmedling (11/56) reglerar huvudsakligen frågor om koncessioner för emigrantförmedling och den verksamhet som utövas av dem som erhållit koncession. I 1 § ingår ett stadgande om tillämpningsområdet, enligt vilket med emigrant i lagen avses en finsk medborgare som flyttar från Finland till ett annat land och med emigrantförmedling bisingande av en person som ämnar emigrera.

Enligt 1 § tillämpas lagen på finska medborgare och sålunda är det bara dessa som erhåller emigrantförmedlingservice. Detta betyder att lagen strider mot EES-avtalet och mot förordningen om arbetskraftens fria rörlighet som ansluter sig till avtalet, eftersom förmånen enligt lagen gäller bara finska medborgare.

Eftersom lagen inte ens i sin nuvarande lydelse har tillämpats sedan år 1972, då giltighetstiden löpte ut för den enda koncession som med stöd av lagen beviljats för idkande av emigrantförmedling, kan lagen i sin helhet upphävas som föråldrad.

2. Propositionens organisatoriska och ekonomiska verkningar

Propositionen har inga organisatoriska eller ekonomiska verkningar.

3. Ikraftträdande

Lagen avses träda i kraft samtidigt som EES-avtalet. Enligt det föreslagna ikraftträdelsestadgandet skall ikraftträdelsetidpunkten fastställas genom förordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag**om upphävande av lagen om emigrantförmedling**

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen den 5 januari 1956 om emigrantförmedling (11/56) jämte senare ändringar.

2 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Helsingfors den 9 oktober 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Arbetsminister *Ilkka Kanerva*